

De evolutie van het vakantiegedrag van de Belgen in de periode 1982-88

R. De Keyser, Wetenschappelijk Medewerker WES

Inleiding

In meerdere geïndustrialiseerde landen vormen regelmatige onderzoeken naar het toeristisch gedrag van de bevolking een basisgegeven ten behoeve van de publieke en private instellingen en ondernemingen, bedrijvig in de toeristische sektor. Dergelijke onderzoeken waren in België eerder een okkasideel gebeuren. Ze werden bovendien door diverse onderzoeksinstellingen en onder uiteenlopende methodologische omstandigheden uitgevoerd.

In 1982 nam het Westvlaams Economisch Studie-bureau het initiatief voor een nationaal onderzoek in verband met het vakantiegedrag van de Belgische bevolking. Vergelijkbare onderzoeken vonden plaats in 1985 en nu in 1988-89. In beide onderzoeken werd het basisstramen van 1982 gerespekteerd, waardoor de continuïteit en de vergelijkbaarheid van de gegevens gegarandeerd wordt.

De onderzoeksaanpak in 1988 werd, in vergelijking met de twee vorige onderzoeken, op twee vlakken verbeterd. Eerst werd het steekproef aantal verdubbeld van 3.000 naar 6.000 personen, zodat statistisch betrouwbaarder informatie geleverd kan worden. Teneinde bovendien de kwaliteit van de informatie te verhogen, werden de enquêtepersonen tweemaal gekontakteerd. Dit gebeurde een eerste keer in oktober 1988 met de ondervraging over het vakantiegedrag in de periode april-september 1988. Een tweede contact vond plaats in april 1989. Dan kon het vakantiegedrag in de maanden oktober 1988 tot maart 1989 aan bod komen. De beschouwde tijdsspanne in de enquêtes bedroegen dus zes maanden. In de vorige onderzoeken werd elke respondent slechts éénmaal ondervraagd en bedroeg de observatieperiode dus twaalf maanden. Het is duidelijk dat het geheugen van de respondenten nu minder op de proef werd gesteld dan vroeger.

Dit artikel bundelt enkele bevindingen van het recentste WES-vakantie-onderzoek en geeft een antwoord op de vraag hoe de resultaten van het onderzoek in 1988-89 zich verhouden ten opzichte van de resultaten van de WES-enquêtes in 1982 en 1985

In een eerste paragraaf worden enkele gebruikte begrippen toegelicht. Daarna wordt de evolutie van het vakantiegedrag van de Belgen in de periode 1982-88 beschreven op de volgende vlakken: vakantieparticipatie, markt van de vakanties, bestemming, logieskeuze, keuze van het transportmiddel en verblijfsduur.

1. De gebruikte begrippen

Voor alle duidelijkheid wordt eerst het begrip vakantie nauwkeurig omschreven. Onder vakantie wordt verstaan: 'een verblijf buiten de woning van minstens vier opeenvolgende nachten om andere redenen dan beroepsdoel-einden, ziekte of overlijden van een familielid, verblijf in een hospitaal of kostschool'. Deze definitie impliceert dat ook verblijven bij familieleden en vrienden (behalve in geval van ziekte of overlijden) of in een tweede verblijf als vakantie worden weerhouden. Daarbij werd het begrip tweede verblijf gedefinieerd als: 'elke vorm van verblijfsakkommodatie die iemand naast de woning, waarin hij zijn hoofdverblijf vindt, duurzaam of voor een lange periode (minstens zes maand) voor zichzelf en zijn gezin beschikbaar houdt teneinde daarin naar wens tijdelijk nacht- en woonverblijf te kiezen'. Dit betekent dat naast de klassieke tweede verblijven als appartement, villa, hoefetje, bungalow, enz... ook een partikuliere boot, tent, toer- of stacaravan met vaste standplaats op een terrein in de definitie begrepen zijn.

Het vakantiegedrag wordt bestudeerd aan de hand van een aantal kengetallen die weergeven in welke mate een populatie deelneemt aan het vakantiegebeuren. De voornaamste kengetallen worden hieronder gedefinieerd: de *netto vakantieparticipatie* is het aandeel van een populatie dat in de analyseperiode tenminste eenmaal met vakantie is geweest; de *bruto vakantieparticipatie* is het aantal vakanties, gedurende de analyseperiode waargenomen, op 100 personen van een populatie; de *vakantiefrekwentie* is het aantal vakanties per vakantieparticipant tijdens de analyseperiode. Rekenkundig bekomt men de vakantiefrekwentie door deling van de bruto door de netto vakantieparticipatie. Een vakantieparticipant is een persoon die gedurende de analyseperiode minstens één keer met vakantie is geweest.

Daarnaast worden nog een aantal andere begrippen gebruikt die hier verder omschreven worden:

de *hoofdvakantie* is de vakantie met de langste verblijfsduur. Bij gelijke verblijfsduur geldt de afstand tot de bestemming als beslissingscriterium;

de *zomer- en wintervakanties*: de zomervakanties omvatten de vakanties genomen tussen 1 april en 30 september van een bepaald jaar; de wintervakanties vallen in de periode van 1 oktober van datzelfde jaar tot 31 maart van het eropvolgend jaar.

Foto: J. Breyna, Oostkamp

2. De evolutie van de vakantieparticipatie

Op basis van het uitgevoerde onderzoek kan men stellen dat 56% van de Belgische bevolking in 1988 met vakantie is geweest. Per 100 respondenten werden gemiddeld 83,1 vakanties waargenomen, wat neerkomt op een vakantiefrekwentie (dit is het gemiddeld aantal vakanties per vakantiegeger) van 1,48.

Omgelagen naar de Belgische bevolking houdt dit in dat 5,5 miljoen van de 9,9 miljoen Belgen in 1988 met vakantie geweest zijn. Deze 5,5 miljoen vakantiegegers namen, gezien men in één jaar meerdere keren met vakantie kan gaan, in totaal 8,2 miljoen vakanties.

De vakantieparticipatie van de Belgen, die tussen 1982 en 1985 nagenoeg ongewijzigd was gebleven, is sindsdien sterk toegenomen. In 1988 bedroeg de netto vakantieparticipatie 56% tegenover ongeveer 48% in 1982 en 1985. Door een toename van de vakantiefrekwentie van 1,33 in 1982 tot 1,48 in 1988 is de bruto vakantieparticipatie in een nog sterkere mate aangegroeid: van respectievelijk 63,9% tot 83,1%. Deze cijfers tonen dus aan dat de globale vakantiemarkt een sterke expansie gekend heeft in de laatste drie jaren.

3. De evolutie van de markt van de vakanties

In tabel 1 en in de figuur wordt een overzicht gegeven van de evolutie van de markt van de vakanties van de

Belgen op basis van de in de drie onderzoeken uitgevoerde ramingen van het aantal hoofd-, neven-, zomer- en wintervakanties in binnen- en buitenland.

Uitgaande van de verrichte enquêtes zou het aantal vakanties van de Belgen tussen 1982 en 1988 toegenomen zijn met 30,3%. Deze toename heeft zich grotendeels voorgedaan in de laatste drie jaren (+23,4%). De groei is in absolute aantallen voornamelijk bij de hoofd- en zomervakanties te situeren, maar is relatief gezien het grootst bij de neven- (+56,5%) en wintervakanties (+88,8%) (1).

Het aantal buitenlandse vakanties (+41,2%) nam sneller toe dan het aantal binnenlandse vakanties (+12,5%). De stijging van het aantal buitenlandse hoofd- en zomervakanties is enkel na 1985 te situeren. De toename van het aantal buitenlandse neven- en wintervakanties doet zich gestadig voor sinds 1982.

Bij de binnenlandse vakanties was er nauwelijks sprake van een vermeerdering van de hoofd- en zomervakanties. Er moet zelfs gewezen worden op de daling van het aantal hoofdvakanties in eigen land in de periode 1985-88. De groei van de vakanties in het binnenland

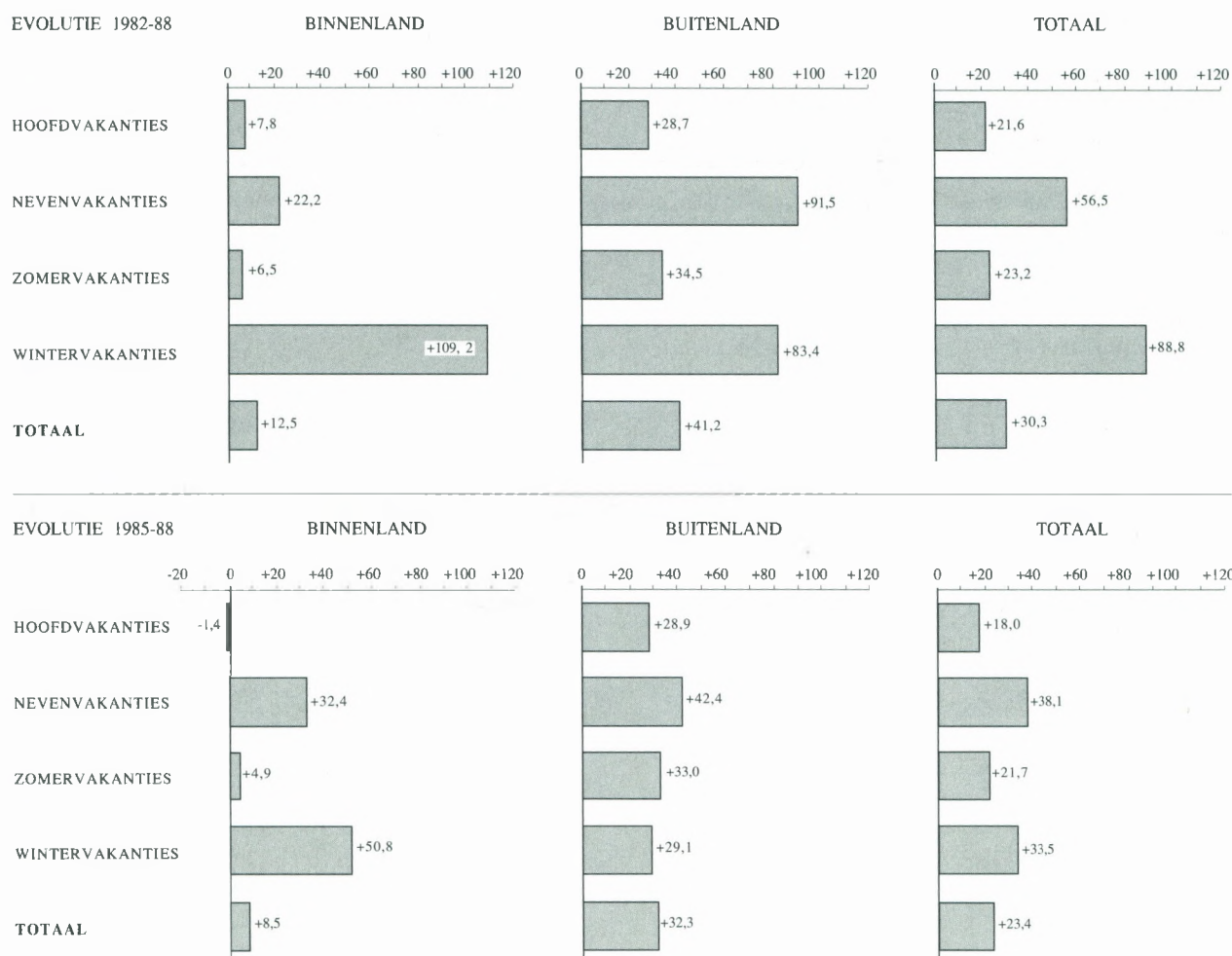
(1) De in 1988 aangebrachte methodologische verbeteringen aan het onderzoek kunnen voor een deel verantwoordelijk zijn voor de waargenomen toename van het aantal vakanties. Deze bedenking wordt voornamelijk ingegeven door de relatief sterke groei van de nevenvakanties.

Tabel 1

De evolutie in de periode 1982-88 van het aantal hoofd-, neven-, zomer- en wintervakanties van de Belgische bevolking in binnen- en buitenland, WES-enquêtes 1982, 1985 en 1988-89

Omschrijving	Binnenland		Buitenland		Totaal	
	Geraamd aantal ('000)	%	Geraamd aantal ('000)	%	Geraamd aantal ('000)	%
Hoofdvakanties						
1982	1.612	67,1	3.115	80,1	4.727	75,1
1985	1.761	70,7	3.110	74,9	4.869	73,3
1988	1.737	64,2	4.009	73,0	5.746	70,1
Nevenvakanties						
1982	792	32,9	775	19,9	1.567	24,9
1985	731	29,3	1.042	25,1	1.775	26,7
1988	968	35,8	1.484	27,0	2.452	29,9
Zomervakanties						
1982	2.262	94,1	3.355	86,2	5.617	89,2
1985	2.295	92,1	3.392	81,7	5.687	85,6
1988	2.408	89,0	4.512	82,1	6.920	84,4
Wintervakanties						
1982	142	5,9	535	13,8	677	10,8
1985	197	7,9	760	18,3	957	14,4
1988	297	11,0	981	17,9	1.278	15,6
Totaal						
1982	2.404	100,0	3.890	100,0	6.294	100,0
1985	2.492	100,0	4.152	100,0	6.644	100,0
1988	2.705	100,0	5.493	100,0	8.198	100,0

De evolutie in de periode 1982-88 van de markt van de vakanties van de Belgische bevolking, WES-enquêtes 1982, 1985 en 1988-89 (in %)

komt dus voornamelijk van de neven- en wintervakanties. Deze laatste verdubbelden in aantal sinds 1982.

Door deze evoluties is een zekere verandering in de structuur van de vakanties van de Belgen opgetreden. Het relatieve belang van de hoofd- en zomervakanties is gedaald ten voordele van de neven- en wintervakanties. De nevenvakanties vertegenwoordigen op dit ogenblik ongeveer 30% van alle vakanties tegenover 24,9% in 1982. De wintervakanties maken nu 15,6% uit van de vakanties tegenover 10,8% in 1982.

Deze vaststelling geldt zowel ten aanzien van de binnenlandse als van de buitenlandse vakanties. Wel kan men opmerken dat de nevenvakanties een relatief belangrijkere plaats innemen bij de binnenlandse vakanties, terwijl de wintervakanties relatief meer voorkomen bij de buitenlandse vakanties.

4. De evolutie van de bestemming

Ongeveer één vakantie op drie, dit is 2,7 miljoen vakanties, werden in 1988 in het binnenland doorgebracht. Ongeveer 5,5 miljoen vakanties hadden het buitenland als bestemming.

Wordt dieper ingegaan op de belangrijkste vakantiebestemming (2), dan blijkt dat in het binnenland de Belgische Kust en de Ardennen de meest voorkomende

toeristische streken zijn. Respektievelijk behalen ze een marktaandeel van 18,1% (of bijna 1,5 miljoen vakanties) en 8,6% (of ongeveer 0,7 miljoen vakanties).

Frankrijk, Spanje en Italië vormen de klassieke top drie van de buitenlandse vakantiebestemmingen. Binnen deze top drie bekleedt Frankrijk een geprivilegieerde positie; ongeveer één Belgische vakantie op vijf (1,6 miljoen vakanties) immers wordt daar doorgebracht. Spanje behaalt een marktaandeel van 13,7% (of 1,1 miljoen vakanties) en trekt dus eveneens een belangrijk deel van de Belgische vakanties naar zich toe. Met een ruime achterstand komt Italië op de derde plaats van de buitenlandse vakantiebestemmingen met een marktaandeel van 6,7% (of bijna 0,6 miljoen vakanties).

Oostenrijk (4,3%), West-Duitsland (3,3%) en Zwitserland (3,3%) halen eveneens een mooi resultaat op de Belgische toeristische markt. Ongeveer 0,9 miljoen vakanties worden onder deze drie landen verdeeld.

(2) Een vakantie kan meer dan één bestemming hebben. Wordt tijdens eenzelfde vakantie meer dan één land bezocht, dan wordt enkel het belangrijkste land als vakantiebestemming opgenomen. Als belangrijkste land wordt beschouwd het land waar men het grootste aantal overnachtingen heeft doorgebracht. Bij een gelijk aantal overnachtingen wordt het land dat het verst verwijderd is van België als belangrijkste land beschouwd.

Tabel 2 geeft de evolutie in de keuze van de belangrijkste vakantiebestemming weer tijdens de vakanties van de Belgen.

Tabel 2

De evolutie in de periode 1982-88 van de belangrijkste vakantiebestemming van de Belgische bevolking, WES-enquêtes 1982, 1985 en 1988-89 (in %)

Belangrijkste vakantiebestemming	1982	1985	1988
Belgische Kust	20,4	20,8	18,1
Ardennen	11,1	10,8	8,6
Kempen	2,8	2,6	3,4
Overig België	3,9	3,3	2,9
Binnenland	38,2	37,5	33,0
Buitenland	61,8	62,5	67,0
Frankrijk	20,4	20,5	20,1
Spanje	11,4	11,0	13,7
Italië	7,6	6,0	6,7
Oostenrijk	5,5	4,7	4,3
West-Duitsland	3,2	3,3	3,3
Zwitserland	3,1	3,3	3,3
Joegoslavië	1,3	1,6	1,5
Nederland	1,3	1,6	2,2
Groot-Brittannië	1,3	1,6	1,6
G.H.-Luxemburg	1,5	1,5	1,0
Griekenland	0,9	1,4	2,4
Overige Europese bestemmingen	1,7	2,0	2,7
Tunesië, Marokko	1,1	1,4	1,5
Overige niet-Europese bestemmingen	1,5	2,6	2,7
Totaal	100,0	100,0	100,0
Aantal vakanties in de steekproef	1.903	2.033	4.811

Tabel 3

De evolutie in de periode 1982-88 van de belangrijkste logiesvorm bij de vakanties van de Belgische bevolking, naar binnen- en buitenlandse vakanties, WES-enquêtes 1982, 1985 en 1988-89 (in %)

Belangrijkste logiesvorm	Binnenlandse vakanties			Buitenlandse vakanties			Totaal		
	1982	1985	1988	1982	1985	1988	1982	1985	1988
Hotel	8,9	10,7	11,6	36,4	36,6	40,0	25,9	26,9	30,6
Huurwoning	28,5	29,0	30,5	24,5	23,3	24,7	26,0	25,4	26,8
Camping	12,2	13,9	14,8	15,9	15,4	12,3	14,5	14,9	13,2
Sociaal toerisme	12,7	17,2	14,6	4,1	4,2	4,8	7,4	9,1	8,0
Vrienden, familie, kennissen	11,2	13,3	14,4	14,4	15,2	12,9	13,3	14,5	13,4
Tweede woning van het gezin	25,8	14,3	12,4	3,0	3,1	3,0	11,7	7,3	6,1
Overige	0,7	1,6	1,7	1,7	2,2	2,3	1,2	1,9	1,9
Totaal	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0
Aantal vakanties in de steekproef	728	761	1.575	1.177	1.266	3.194	1.905	2.027	4.769

De meest opvallende vaststelling is de achteruitgang van het binnenland. Bedroeg het marktaandeel van het binnenland in het geheel van de vakanties in 1982 nog 38,2%, dan is dit in 1988 gedaald tot 33%. Het is vooral in de laatste jaren dat de terugloop van het marktaandeel zich heeft voorgedaan. De afname is in procentpunten ongeveer gelijk verdeeld tussen de Kust (-2,3) en de Ardennen (-2,5). Het aandeel van de Kempen daarentegen is licht toegenomen (+0,6).

De stijging van het aandeel van het buitenland komt vooral op rekening van Spanje (+2,3), Griekenland (+1,5) en de verre afstandsbestemmingen (+1,2). In de meest recente periode valt voornamelijk de toename van het aandeel van Spanje en Griekenland op.

5. De evolutie van de logieskeuze

Het hotel en de huurwoning zijn de logiesvormen die in 1988 het sterkst op de voorgrond treden. Voor respectievelijk ongeveer drie vakanties op tien (30,6%) en ruim één vakantie op vier (26,8%) vormen het hotel en de huurwoning de belangrijkste logiesvormen (3). Verder dienen de camping (13,2%) en de instellingen voor sociaal toerisme (8%) vermeld.

Naast de vermelde commerciële logiesvormen werden nog ongeveer één vakantie op vijf (19,5%) in een niet-commerciële logiesvorm doorgebracht. De (tweede) woning van vrienden, familie of kennissen (VFK) was in 13,4% van de vakanties en de tweede woning van het gezin in 6,1% de belangrijkste logiesvorm.

Verhoudingsgewijze komen bij de binnenlandse vakanties vooral de huurwoning (30,5%), het sociale toerisme (14,6%) en de tweede woning (12,4%) sterk aan bod. Bij de buitenlandse vakanties daarentegen dient gewezen op het aanzienlijk belang van het hotel (40%).

Uit tabel 3 blijkt dat vooral de hotellerie zijn positie verstevigd heeft en nu duidelijk de meest geprefere-

(3) Zoals een vakantie meerdere bestemmingen kan hebben, kan zij eveneens meerdere logiesvormen tellen. Ook hier geldt het principe dat enkel met de belangrijkste logiesvorm, dit is de logiesvorm waarin tijdens een vakantie het grootste aantal overnachtingen zijn doorgebracht, wordt rekening gehouden.

reerde logiesvorm geworden is. In 1988 werden 30,6% van de vakanties in een hotel doorgebracht tegenover 25,9% van de vakanties in 1982. Verder is in deze periode ook het aandeel van de huurwoningen en de sociale logiesinstellingen enigszins toegenomen. De verliezers zijn de camping en de tweede woning van het gezin.

In de periode 1985-88 is de evolutie van de logieskeuze scherper geprofileerd. Alleen het aandeel van het hotelwezen en van de huurwoningen nam toe. Alle andere logiesvormen verloren veld.

Het kampeerwezen wint bij de binnenlandse vakanties enigszins aan belang, terwijl het aandeel van de tweede woning van het gezin zeer sterk gedaald is.

6. De evolutie in de keuze van het transportmiddel

Tabel 4 illustreert het dominerende belang van de personenwagen bij de vakanties in 1988. De verplaatsingen in circa twee vakanties op drie (62,5%) worden met de wagen gemaakt. Het vliegtuig en de touringcar zijn elk in ongeveer 13% en de trein in ongeveer 8% van de vakanties het gebruikte transportmiddel (4).

(4) Bij het onderzoek naar het gebruik van de diverse transportmiddelen werd enkel aandacht besteed aan het belangrijkste vervoermiddel. Hiermee wordt bedoeld het medium waarmee de grootste afstand werd afgelegd tijdens de heenreis.

Tabel 4

De evolutie in de periode 1982-88 van het gebruikte transportmiddel bij de vakanties van de Belgische bevolking, naar binnen- en buitenlandse vakanties, WES-enquêtes 1982, 1985 en 1988-89 (in %)

Transportmiddel	Binnenlandse vakanties			Buitenlandse vakanties			Totaal		
	1982	1985	1988	1982	1985	1988	1982	1985	1988
Wagen	84,3	80,3	80,4	59,6	57,3	53,6	69,0	66,0	62,5
Trein	7,0	8,8	7,5	11,7	10,6	8,5	9,9	9,9	8,2
Vliegtuig	—	—	—	17,3	15,8	20,0	10,7	9,9	13,4
Boot	—	—	—	2,3	3,9	2,7	1,4	2,4	1,9
Touringcar	6,6	7,4	8,6	7,7	11,1	14,0	7,3	9,7	12,2
Overige	2,1	3,5	3,5	1,4	1,3	1,2	1,7	2,1	1,8
Totaal	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0
Aantal vakanties in de steekproef	726	765	1.587	1.176	1.270	3.211	1.902	2.035	4.798

ONDERNEMERS KIEZEN DE ONDERNEMENDE BANK.

De bank die meedenkt.

Voor boeiende ideeën nemen we graag de tijd. Om creatief mee te denken. Om u onze ervaringen te vertellen. Om net zo enthousiast te worden als uzelf...

De bank die informeert.

Kredietformules op maat. Een klare kijk op het juridische kluwen. Lonende tips inzake fiscaliteit en overheidstegemoetkomingen. De NMKN houdt u feilloos op de hoogte.

De bank die voor u opkomt.

Onze gespecialiseerde diensten gaan graag aan de slag. Zo vaak en zo lang het nodig is. Want uw problemen zijn meteen ook de onze.

De bank om op te bouwen.

Zoals duizenden anderen dat al eerder deden. Ambitieuze beginners. Energieke KMO's. Klinkende namen. Ze kwamen als klant, maar vonden een actieve partner.

Waarop wacht u nog?

MCCANN ERICSSON 1285/081/024

Voor de binnenlandse vakanties neemt men in vier gevallen op vijf de wagen, voor de buitenlandse vakanties daarentegen slechts in ongeveer de helft (53,6%) van de gevallen. Bij de buitenlandse reizen komen vooral het vliegtuig (20%) en in bijkomende orde de touringcar (14%) meer aan bod.

Uit de vermelde cijfergegevens kan een gestadige achteruitgang van de wagen afgeleid worden. In 1982 werd bij 69% van de vakanties de wagen gebruikt om zich te verplaatsen. In 1988 was dit nog het geval bij 62,5% van de vakanties. Ook het aandeel van de trein is gedaald. Deze daling was enkel te merken na 1985.

Het belang van het vliegtuig en de touringcar is tussen 1982 en 1988 aanzienlijk toegenomen (respektievelijk van 10,7% tot 13,4% en van 7,3% tot 12,2%). Terwijl de aangroei van het aandeel van de touringcar gespreid was over de periodes 1982-85 en 1985-88, was de toename van het aandeel van het vliegtuig enkel in de laatste periode gesitueerd. In het eerste geval zijn het vooral de pendelreizen die toegenomen zijn, in het tweede geval vooral de chartervluchten.

Bij de binnenlandse vakanties is het aandeel van de auto sinds 1985 vrij stabiel gebleven en kan de trein zijn aandeel van 1982 handhaven.

7. De evolutie van de verblijfsduur

De verblijfsduur wordt steeds uitgedrukt in het aantal nachten en niet in het aantal dagen. Deze verblijfsduur kan vanuit twee invalshoeken worden belicht, namelijk de verblijfsduurstructuur en de gemiddelde verblijfsduur.

De gemiddelde verblijfsduur tijdens de vakanties van de Belgen in 1988 bedraagt ongeveer 14 nachten. Ongeveer zeven vakanties op tien (72,4%) duren niet langer dan 15 nachten.

De gemiddelde verblijfsduur van de buitenlandse vakanties (14,6 nachten) overtreft deze van de binnenlandse

vakanties (13 nachten) (zie tabel 5). Bij de binnenlandse vakanties primeren de kortere vakanties. Ongeveer vier binnenlandse vakanties op tien duren 4 tot en met 7 nachten en bijna acht op tien duren minder dan 16 nachten.

Het totaal aantal vakantie-overnachtingen van de Belgische bevolking in 1988 mag worden geraamd op 115 miljoen. De binnenlandse vakanties totalizeerden ongeveer 35 miljoen overnachtingen.

De gemiddelde verblijfsduur neemt zeer duidelijk af. In 1982 nam een vakantie gemiddeld 15,5 nachten in beslag. In 1988 was dit teruggelopen tot 14,1 nachten. Er worden relatief meer kortere vakanties aangetroffen. Het aandeel van de vakanties tot en met 11 nachten is tussen 1982 en 1988 toegenomen van 40,9% tot 50,2%. Vooral vakanties van 1 maand komen nu minder vaak voor.

De terugloop van de gemiddelde verblijfsduur is algemeen te noemen. Ze is groter bij de buitenlandse vakanties (-2,0 nachten tussen 1982 en 1988) dan bij de binnenlandse vakanties (-0,8 nachten).

8. Besluit

In de periode 1982-88 heeft het vakantiegedrag van de Belgen een aantal fundamentele veranderingen ondergaan. Vooreerst kan vastgesteld worden dat de globale Belgische vakantiemarkt in deze periode en voornamelijk in de laatste drie jaren een sterke expansie heeft gekend. De marktverruiming kwam relatief gezien vooral in neven-, winter- en buitenlandse vakanties ten goede. Het aandeel van het binnenland als vakantiebestemming kende daardoor een grote achteruitgang.

Wat de secundaire vakantiekenmerken betreft, viel voornamelijk de relatief sterke stijging van de hotel-, vliegtuig- en touringcarvakanties op. Tenslotte kan nog gewezen worden op de dalende gemiddelde verblijfsduur.

Tabel 5

De evolutie in de periode 1982-88 van de structuur van de verblijfsduur en de gemiddelde verblijfsduur bij de vakanties van de Belgische bevolking, naar binnen- en buitenlandse vakanties, WES-enquêtes 1982, 1985 en 1988-89 (in %)

Verblijfsduur	Binnenlandse vakanties			Buitenlandse vakanties			Totaal		
	1982	1985	1988	1982	1985	1988	1982	1985	1988
4- 7 nachten	34,9	37,0	40,8	16,4	20,1	22,1	23,3	26,4	28,3
8-11 nachten	19,3	19,5	18,9	16,7	22,2	23,3	17,6	21,1	21,9
12-15 nachten	20,5	21,5	19,6	25,3	23,0	23,5	23,6	22,4	22,2
16-19 nachten	5,0	5,6	5,4	11,4	10,7	9,9	8,9	8,8	8,4
20-23 nachten	4,8	2,4	3,6	12,0	7,6	9,2	9,5	5,6	7,3
24-27 nachten	2,7	2,2	1,6	4,4	4,5	3,4	3,7	3,7	2,8
28-31 nachten	10,0	8,3	6,6	10,0	6,1	4,5	9,8	7,0	5,2
32 nachten en meer	2,8	3,5	3,5	3,8	5,8	4,1	3,6	5,0	3,9
Totaal	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0
Gemiddelde (in nachten)	13,8	13,4	13,0	16,6	15,6	14,6	15,5	14,8	14,1
Aantal vakanties in de steekproef	721	759	1.589	1.172	1.248	3.222	1.893	2.007	4.811